

באוצר החיים

פרשת ויחי

דברי אלקים חיימ' מאוצרו הטוב של
כ"ק מxon אדמו"ר הגה"ק זצוקלה"ה

והמה בכתביהם בಗליונות היוזל עולת שבת בשבתו
ע"י 'מכון דברי תורה'
מתוכם נאספו כמה אמרות טהורות
להועלת התלמידים לשנן וללמוד בדרך קירה

י"ל ע"י
אוצר הספרים
דישיבת צאנז קלוייזענבורג
ברוקלין ניו יורק
בנשיאות כ"ק מxon אדמו"ר שליט"א

כל הזכויות שמורות

©

Copyright

ישיבת עאנז קלוייזענבורג

1420 50th St.

Brooklyn N.Y. 11219

718.436.4209

להשיג הגליוון בבתי מדרשינו די בכל אתר ואתר

845-426-3347 עימוד ע"י ש.ה.

פרשת ויהי

ביאת המשיח - בדור שפל דיויקא

עוד אמר פעם הרה"ק מאפטא ז"ע, בבקשתו בשם שיראו לי איך יראה דורו של משיח, והראו לי דור של בליך וויסע קאיפיליטשן, (שלולם ילכו עם כובעים לבנים), שבדור ההוא היה זה סימן לאדם גרווע ופחות ביתר, שהולך בכובע לבן כדור הנורדים), והבאיini הדבר לידי שחוק שאלייהם יבא משה ולא אליען. ע"כ.

התזקות לדורות אחרים

דברים אלו יש בהם התזקות נשגבה, כי דורך הרבה בני אדם לתהות ולשאול האם לדoor הזה יבא משיח? הרי כמה דורות היו לפניו שעשו בהם צדיקים יסודי עולם, תלמידי חכמים שחיו בתורה בטהרה, ואפילו פשוטי העם היו מקדשי שם שמיים ברבים, ולא בא עדין בן דוד. אם כן, האם יבא משיח דוקא בדור החשוך הזה אשר האפילה שורת בכל פינה, בדור שרוב בניו הם במדרגה נמוכה, ובמושיע ימצא מי שדריכיו עליים יפה כראוי וכיאות? וכבר שמעתי דיבת רבים השואלים כן.

אבל לאמתתו של דבר כבר דבר בקדשו הרה"ק מאפטא, שאכן דיויקא בדור ההוא יבא משיח, ולא לדורות הקודמים שהיו טובים יותר.

חו"ל ניבאו על עקבות דמשיחא

ובאמת אין מאמר ח"ל אחד, או פסוק אחד בתנ"ך, שאינו מתאים עם דברי קדשו של הרה"ק מאפטא. וכך את יראה נוכח כל

ויקרא יעקב אל בני ויאמר האספו ואגדה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, הקבצטו ושמעוبني יעקב ושמעו אל ישראל אביכם. בראשי ואגדה לכם, בקש לגלות את הקץ ונסתלקה שכינה ממן והתחליל אומר דברים אחרים.

הקשו המפרשים שאם נסתלקה ממן שכינה ולא היה יכול לגלות את הקץ, היה לו לומר להם כי את אשר יקרא אתכם באחרית הימים אני יכול לומר לכם, ואומר לכם דברים אחרים. ומוכרה שבפרשא זאת אכן מרומו הדבר אשר יקרה באחרית הימים.

גאר א נידיג דורך

נראה לומר, בהקדם מה שמספרתי כבר כמו שעמיהם מה ששמעתי מהרה"ק מנאסא זצוק"ל, ששמע מפי קדשו של דוזי הרה"ק משיניאו ז"ע, כי הרה"ק מאפטא ז"ע אמר פעם, שלפני שביא משיח יהיה גאר א נידיגע דור (דור נמוך עד למאה), ובלשון קדשו אמר עשר פעמים גאר, ובכל פעם שאמור תיבת גאר' השפיל את ידו הקדושה יותר ויותר, עד שבפעם העשירה כבר הגע ידו לאryn, ואו הפטיר לאמור: ואליהם יבא משיח ולא אליען. (ויל' שהعشירה פעמים שהוריד בידו, הם כנגד מה שמצוינו עשרה ירידות יודה שכינה (אדורי פרק לד), וכן כנגד העשר מסעות שלגלהה ונסעה השכינה (ראש השנה לא) והבן).

רק אחר החושך בא האור

כִּי נברא העולם מבראשית, שrok אחר אשר והארץ הייתה תהו ובו הוזח על פני תהום, ואומר אלקים יהי אור ויהי אור. וכל זה מרמז גם על מה שהיה לפני ביאת המשיח, כదאיתא במדרש (ב' ר, ז).

כַּאֲשֶׁר יבא מלך המשיח ידעו וכיירו של המאורעות שהיו בעולם היו הינה לביאת משיח, והכל היה מוכrho להיות כן, ואילו היה חסר כחוט השערה אחד ממאורעות העולם, לא היה משיח יכול לבא, ומוכrho היה הדבר שירד העולם לנצח שפל ונמק, כדי שיוכל להתנazeן אورو של משיח.

סילוק שכינה – חלק מסדר הגאולה

לבן כאשר ביקש יעקב אבינו ע"ה לגלות את הקין, רצוא להראות לו מן השמים שלא יחשוף שקץ הימין היה בעת שבכל זית יראו את התגלות השכינה, כמו שהוא במתן תורה, אלא הראוו מן השמים שהקץ יהיה בעת שתסתלק השכינה ולא יראו אותה, כאשר כל הגנים ישאלו איה גבורותיו ואיה נוראותיו, ויהיה נדמה שאין רואים שם התגלות אלוקית, הכל הוא נסתור וחושך.

דייקא או כשיראו שדרך רשותם צלה, אשר מי שמרשיע יותר את מעשייו ומרבה בנגינות ורצחות, טוב לו ומצילich יותר בעולם, ואתם מחללי שבתות אוכלי השקץ והעכבר מלאים בתיהם מכל טוב העולם, ומאיידך יראי ה' יהיו בשפל המץב, ויהיו בחוסר לחם ויהיו ללעג ולקלם בעני הרים, וכולם ישאלו היכן היא השכינה שהיא נראה כאילו הסתלקה מן העולם, אז יהיה הקין.

המ התבונן במקראי הקודש, בתורת משה, ובכל נבואות הנביאים על דורו של משיח, שכך הם פניו הדברים שנתנבאו על דורו של משיח.

ובכן וואים בכמה מאמרי רוז"ל אשר מדברים על שפלות וגרירות דור שבן דוד בא בו, כגון מה שאמרו (שבת קלח) עתידה תורה שתשתכח בישראל, ובגמ' סוטה (טט^{טט}) באריכות על שפלות הדור של עקבתא דמשיחא, וכן בזוה"ק מאיריך רבות על שפלות דור עקבתא דמשיחא (עיין תיקוני זהר תיקון כה).

סדר הגאולה – מanzi הבריהה

הגם שאין אנו מבינים על מה ולמה צריך להיות כן, אבל כן הוא האמת, ועל כן ככל שرؤאים שהדור נופל יותר ויוטר בשפלות, מצב היהדות נעשה גרוע יותר, ולומדי התורה ושומרי המצוות מתמעטים והולכים, אז יכולים לדעת באמנה כי קרוב יום ה'.

ומצווה להתבונן בדבר זה, אשר הוא יסוד מוסד המוחזק את עם ישראל שלא יפלו לכלל יושם בראותם את שפל המץב, כי לעת עבר יהה אור.

בהתבונן בקרונות דברי הימים של עם ישראל נראה, כי כן היה בגולות מצרים, בגולות כל, ובכל הגלויות, שירדו לשפל המץב, ודיקא או נצחה להם היושעה. וכך צרך ומכrho להיות, ואי אפשר שהיה באופן אחר.

�דבר זה הוא מפלאי פלאות ומהנסתרות לה' אלוקינו, אשר הנה נמלות לנו ולבניו ואנו רואים זאת בעינינו, אבל אין אנו מבינים פשר הדברים. רק ייחידי סגולה ישותם שהקב"ה מגלה להם את כל נסתורות הנהגות הבריהה.

שמוצאים חן בעינו איך שהוגיים הולכים ואיך שהם מותלבשים, וילכו כולם עם כובעים לבנים כדרבי הגויים, או-או יקמצו ויישמו את הקול מבשר.

ואז יהיה ושמיוע אל ישראל אביכם שיחזרו להיות במדריגת ישראל, כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל (בראשית לב, כט), ותחזור אליכם המלוכה והמשילה בעליונים ובתתונים.

וזהו אכן המצב בדורנו זה, כי האף אמן שב"ה אנחנו אלה מה היום כולנו יראים ושלמים, נאמנים לה' ולתורתו, אבל כשנתבונן על מצב היהודים בעולם, הרי רוכך רוכך של כל ישראל ביום זה אינם שומרי שבת, ואינם שומרים תורה ומצוות, ואינם מוכדלים מודרבי הגוים וממנחיהם, אמן כבר מובטחים אנו ועומדים, שבעת שייהיו כלל ישראל בבחוי בני יעקב, אז יהיה הקמצו ושמיוע.

משיעור חורש"י פרשת ויחי תשמ"א

זו את אשר הראו לו ליעקב אבינו בשעה שביקש לגנות את הקץ, שהקץ יהיה בשעה שיבא זמן של נסתקה ממנו שכינה, שיבקשו ויחפשו את התגלות השכינה ולא מצאהו, ולא יראו שום נקודת אורה בעולם, אז יבא משיח ויגאל את בני ישראל, וזה סוד הנגולה.

ביאור הכתוב

על כן אז אמר יעקב לבני ולימד את בני ישראל את אשר יהיה באחרית הימים, הקבציו ושמיוע בני יעקב, הקמצו כלומר מתי יקמצו את נדיי ישראל מארכבע כנפות הארץ, ושמיוע מתי ישמעו את הקול מבשר מבשר ואומר הנה משיח בא, בעת אשר תהיי בני יעקב המורה על הזמן שבני ישראל הם במדריינה נמושה ופוחתה, כמו שפירשו בכל הספה"ק, שייהיו בבחוי וידיו אוחזת בעקב עשו (בראשית כ, כו), שאוחז ברגלי עשו והולך בדרכיו וצועד בעקבותיו, הינו בעת שיזקקה את מעשיו של עשו עד שהוא אוחז אפילו בעקב עשו,

שלא לדבר סרה אף על פחותים מישראל

מבינים את כל דרכיו, נודע קדוש עליון וקדושה ה.

זובורני שכאשר רأיתי דבר זה בימי ילדותי, תמהתי על זאת, וכי מתי לא חירפו גונדו אומות העולם את ישראל, הרי מים הייתה יהודה לגוי האומות העולם מקללים ומחרפים את עם בני ישראל. וכבר אמרתי לבאר דברי קדשו בכמה אופנים.

עתה נראה לבאר כוונת דברי קדשו, שכאשר כל האומות יחרפו אותו ביותר, ואפילו אנשים אשר מזורם ישראל גם מהה צטרפו אליהם לחוף ולכלל ביותר את בני ישראל, אז הוא סימן לביאת משיח.

שלא ללכט בדרך טוועים זה

אותו צדיק ראה ברוח קדשו שייהו אנשים כאלה שיחפשו רק מה שיוכלו לחשוש און, ולהשוב ולהמציא מחשבות רעות על בני ישראל, ולומר עליהם כל דבר אסור, עד שלל המרבה לספר בגנותם של ישראל הרי זהמושבוח ח'ו.

אווי לעיניים שכך רואות ואוי לאזניים שכך שומעות, ועוד עושים זאת בדרך ושיטה, כאלה נן צrisk וכן נאיה להתנהג.

בודאי שלא זו הדרך, ויש למסור נפש למען כבוד ה' שלא ללכט בדרך טוועים זו.

צדיקים לימדו זכות על כל

בן היה דרך כל הצדיקים הקדושים, לעורר וללמד זכות על כל, והיה לכם מלא רחמים אפילו על הפחותים ביותר.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגדה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים, הקבציו ושכמו בני יעקב ושםו אל ישראל אביכם.

נגד המדברים סרה על ישראל
יש לפרש דינה לדאבוניו ישם כאלו שעשו לעצם כשיתה שאסור למדוד זכות על בני ישראל ולהמליץ טוב ולהתפלל עליהם.

זאת ממדוי הדור החשוך והאפל הזה שלא היה כמותו מעת בריאת העולם, שבמבללים את דעתו האנשים ואומרים לאור החושך ולהישך אור, ומתחברים אל הגויים ושמחים אתם, ומקללים את בני ישראל בזמן שהמה נתונים בצרה ובמצוק.

אף על רשות אין לקטרג

איתא בספה"ק (עין יערות דבר ח"א דרוש בכרכפת ופאנ) שאילו על הרשות הגדול ביותר לא יעוררו עליו דיןibus בעת חליון. על זה נבראו בעולם הס"מ והמקטרגים שתפקידם הוא לקטרג על בני אדם. אבל הנשמע כיצד יהודי יקטרג על היהודי? אחר בשעה שהלה נמצאה בעת צרה?!

גם מבואר בספר קודש שאילו רשות גמור אסור למלמוד עליו קטגוריא, והוא דבר נורא שאילו על רשות גמור שאין בו שום נקודה טובה אסור לקטרג עליו, ובפרט בעת צרה שהוא זמן האسط"א והקליפות מתגברים.

הרופ ישראלי – סימן לביאת מישיה

איתא בספר המידות מהריה"ק רב נחמן מרשלב זי"ע (מערכת אמונה אחת מה), כשאומנות מחרפין אותנו ביותר זה סימן על משיח. - כה אמר אותו צדיק, ואף שאיןanno

מאות שנה בגולות המרזה, וכבר עמד עליו איש צר ואויב והחריב קהילות שלמות, והרג אלפיים בישראל, נשים ונערים, ואך מעט מזעיר נותרו שארית הפליטה.

איך זה שבלבך לא מטעור רגש של רחמןות על בני ישראל קדושים, ומה לך לדבר סורה על יישׂראל קדושים אחר שעברו גלות ארוכה זאת והם דוויים וסוחפים בין העמים? רואים בחוש שנסלקה הדעת והשלל היישר מבני אדם, ולכן אין יודעים את דרך האמת ואיזהו הדרך ישנן או.

כל מי שאחרי הגולות הארוכה הזאת עדין יודע שהוא איש יהודי, הוא נראה קצת היהודי, מתפלל קצת כפייכלו, אוכל מה שהוא חושב שהוא כשר, ושומר שבת כפי הבנות והשנותו, גם הוא בכל ישראל יכונה, וגם הוא יברוך בתוך כל ישראל.

האם צדיקים לצדיקים ומילציז יושר כהרה"ק מבארדייטשוב ז"ע, שיאמרו שכבר די והותר סבלנו בגולות המרזה, ושהאין צדיקים עוד חורבן והשחתת עולם?

דרך היישר – לא להתחבר ולא לתרחק
הן אמרת שמאידך גיסא יש להיזהר מאי שלא להתחבר ח"ז לעושי רשעה ולא להחזיק במושיעים, ובקל יכללים לסוטות ולטעות מן הדורך היישרה, וצריך לאחיו בדרך האמצעית, דרך התורה ודרך האמת, לא לסוטות למיין ולא לשמאל כי אם בדרך התורה.

ברם גם ייחד צריך לבקש מהשי"ת שייאיר את עיניהם של הרשעים, שלימד תועים בינה ויתן להם כח ודעת לשוב אל הדרך היישר.

על זה אמרה"כ (ויקרא ט, י) הוכחה תוכיה את עמידת ולא תשא עליו חטא, שאף שבodium הנק

במו שמצוינו (מדרש איכה בסוף הפתיחה); זהה חדש איכה דף צ) בירמיה הנביא, שאחרי שהוכיה את בני ישראל על כל עונוניהם, הנה כשייצאו בגולות וראה אצבעותיהם של בני ישראל מתוגלים בארץ, הרים ונשקי אותם ובכה עליהם, אף שהיה עובדי עבודה זרה וחטאו בכל החטאות החמורים.

כי ידע שבאות אין לתלות את האשמה בני ישראל קדושים, כי רק נדרחו אחרי המשיטים אותם, וגם אבותם ואבות אבותיהם כבר לא התנהגו בדרך טובים, וככה חיפש עליהם مليיצות יושר בנסיבות שונות, ובכה וביקש וርחמים עליהם.

כזאת גם מצינו בagnetת תימן הנדפס מהרמב"ס שכתחבה לחזק את בני ישראל, שמטאון שם על הצרות הרבות והרעות הפוקדים את בני ישראל, על אף שאלו יצאו לשם, על"פ' למראית עין, ועברו על מ"ע של נקדשתם בתוך בני ישראל, מכל מקום מאריך שם לקונן על השמועות הרעות המגיימות מהנעשה להם, אך שרודפים אותם ונתונים להריגה ולמכות לכלימה וחרפה.

גם הארבנאל קון בשעתו על האנוסים אשר נשאוו בספרד, על הצרות שעוברים עליהם, הגם שהם לא עמדו בנסיך לקדש שם שמיים ברבים ורצו להישאר בין הגויים והתנהגו לפני חוץ גוי הארץ, מ"ט הרבה לקונן ולבכורות על הצרות והתלאות אשר הם עוברים שמה.

כפי זה כאמור היה דרכם של הצדיקים הקדושים, וכי שכתבו תלמידי הבуш"ט שאפילו על רשות שבישראל צריך ללמד וכות.

תיקוף הצרות של בני דורנו

ומכאן תוכחת מוגלה לאלו המבקרים ללימוד חכמה על בני ישראל שנמצאים כבר י"ט

כאשר רק תשמעו בני אדם מדברים סרה על ישראל קדושים ואומרים עליהם שהם בני יעקב, ולא יקרא עוד שם ישראל, ועל כל אחד יאמרו שהוא כופר ומשומד, ואין מי שיצא נקי מתחת חרב לשונם הشنון, אז תראו ותדעו שבא המועד והעת אשר תשמעו אל **ישראל אביכם**, שיבא מלך המשיח, וקיים הפסוק כי שירית עם אלקים ועם אנשים ותוכל, אז תהיה הישועה הגדולה בישראל.

זה הדבר שרימו ליעקב כאשר ביקש לגולות את הקץ, שהקץ יהיה בעת שתיה נסתלקה שכינה מישראל, כי הנה כתיב (במברג כא) לא הבית און בייעקב ולא ראה עמל בישראל האלקי עמו, שהשכינה הקדושה אינה רוצה להביט און ועמל בישראל, ואני רוצה שיברו דברים רעים על בני ישראל, שהרי "ה' אלוקיו עמו" תמיד, הקב"ה הוא השוכן אתם אפילו בtower טומאותם (יוקרא טז, טז), והוא ית"ש אוהב תמיד את בני ישראל ומשרה שכינתו ביניהם לעד ולנצח נצחים. אבל כשיבוא זמן שלא ילכו בני ישראל בדרך הזה, יהיה הבхи של נסתלקה שכינה מישראל שלא ילכו בדרך השכינה, אלא יבקשו רק לראות און ועמל בישראל, בעת החוזה יבוא הקץ וחסופה לכל צורותינו.

משערור חורש"י פרשת ויחי תשמ"א

מוחויב להוציאו על מעשייו ולומר לו שאינו הולך בדרך טובים, בני אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנטיבתם, ולהדריך אותו בדרך ה, מ"מ אל תנגיד ולא תרבה את החטא יותר ממה שהוא, ואל תלמד עליו חובה.

לבקש רחמים על בעלי עבירה

כشرطאים אדם מישראל שנכשל בדבר עבירה, צריך להתملא רחמים עליו. הצדיק כשראה אחד שעבר עבירה, לוקח ספר תהילים ומתחילה לבכות לפני הש"ת, ואומר: רבש"ע!
מדוע הנחת שליהודי זה תהיה רוח טומאה גדולה כל כך, ומוצע בכך נזון רשות לצר הרע ולכוונות הטומאה להתגבר כל כך בעולם.

הצדיק מבקש רחמים שיושיע אותו הקב"ה וילמוד תועים בינה, וככל אף את עצמו עם החוטאים והפושעים בבקשתו, השיבנו אבינו לתרותך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזרינו בתשובה שלימה לפניך, היינו שמנבקש שנוכל قولנו לחזור בתשובה שלימה. והוא דרך האמת איך שציריך להתייחס אל הרשעים.

ביאור הכתוב

על זה אמר הכתוב, הקבצו מותי יהיה זמן קיבוץ גליות וביאת משיח, כאשר תשמעו בני יעקב

הנחות לימי השובבי"

עיקר התשובה – לימוד תורה

העיקר לטהר הנפש מכל חלאה וזהמה הוא על ידי לימוד התורה הקדושה שהיא מוארת עינים, למדוד עוד דף גמרא ותוס', ועוד פרק משניות, ולומר עוד מזמור תהילים.

ואין מוחשבת עריות מוגברת אלא בלבד פניו מן החכמה (רמב"ם סוף הל' איסורי ביאת), על כן קיבל עליו שלא להסיח דעת מתוה"ק, והחל מהשכמת הבוקר, מיד לאחר נטילת ידיים לא יסיח דעתו מתוה"ק במשך כל היום, וזאת לא רק משים מצות לימוד התורה, אלא כדי שיויכל לקיים סור מרע.

והעיקר להתעמק בדברי תורה, באופן שבשעת לימודו אין ידע מכלום ואין יודע שיש התאות בעולם, ובלימוד שכמה אמרו (סוטה כ"א ע"א) דתורה אגוני מנני ואצלי. אחרת אף אם ישב כל היום בבית המדרש, ואף ישן אצל הגמורה, וחזר על משנתו אלף פעמים, בכל זאת לא יגיע לכגיגור חרдел של תורה אמת.

הŁימוד באופן זה הוא אחד מתקוני היסודות, שכן מה שפוגם בדעתו, הוא מוסף דעת דקדושה, והוא זה גם שמירה על להבאה.

הגה ימים בהם ימי השובבי", אשר נילה לנו עיר וקדיש מן שמייא האריז"ל כי ימי השובבי"ם מוסוגים ביוטר לתיקון חטא הידוע.

בענין התענית

זקה"ק מצאנו ז"ע אמר, כי בשובבי"ם מותר לומר שמתענים, ואין בכך חשש יהרא, כיון שהתענית היא חיוב גמור, ומועיל להצלו מרדת שחת לבן אבד משני עולמות.

ומרחמי הש"ת עלינו שנקבע הזמן לתקופת טבת, שאו הימים קערים ברוב המקומות, ובפרט כי רבתה החולשה בדורות הללו, כשל בעוני כוח (תהלים לא, יא).

אם נימש לדעת כי לא שך ותענית גורמים אלא תשובה ומעשים טובים גורמים (תענית טז, א), יודע כי הרה"ק הרבי ר' אלימלך ז"ע, ועוד הרבה צדיקים מתלמידיו הבעש"ט ז"ע, לא היה דעתם נזהה מכך שבני תורה ירבו בתעניות, זולת מי שנופם חזק, ואין התענית מפריע להם מעסוק התורה, ולאו כל אונפין שווין בזה.

כאשר בחור משלים קום ומאהר שבת בבית המדרש, ולומד כל היום בהתמדה, הרי שהוא התקין בשבילי. אבל אם מלחמת התענית יחלש גופו, וצטרך לבטל מלימודו, ולא יוכל להשכים קום, אין ספק כי מוטב לו שלא להתענות כלל.

גמר ותום', או חמישה דפים גמור עם רא"ש. זה צריך להיות חוק קבוע מדי יום ביום, ואין מועיל לכך השלמה מיום ליום. וזה אפשר לעשות גם בשבת קודש.

ומרי שיכول להוסיף ולקבל על עצמו גם התענית הדיבור, טוב ונכון הדבר מאד, אבל הראשון יש להעדיף את סדר הלימוד, ולא יlk לשכב על משכנו עד שישים את חוק הלימוד. ולא ילמד דרך גאווה והרמות ראש, אלא מתוך ידיעה כי הוא מצל את עצמו בכך שלא יאבך חיללה בעזה"ז ובעה"ב.

וע"י למוד התורה יעוזר לנו הש"ית שנוכל לשבר את כח הטומאה והסט"א ולהוציא את הנשומות העשוקות מיד הסת"א, ולהרים את קרן ישראל.

מרועה דרעירין ויחי תשלא"ג, תש"מ

ליימוד שני דפים

כבר הזכרנו פעמים רבות מ"ש הרה"ק מקאמארנה ז"ע בנתיב מצוותיך (שביל אמונה שביל ה' את ב') ו"ל: לימוד חמשה דפים גמי עם רא"ש כאשר צוה רבינו אלימלך ואמר שני דפים עם רא"ש מועיל יותר מן התענית וכו', כי התענית מזיק מאד בימי הקטנות, כי טוב יותר לסגת עצמו בפרישות וטהרה ולימוד מכל תעניות שבעולם וכו' עיי"ש. ואני שמעתי כי שני דפים גמורים עם תום' או חמשה דפים עם רא"ש (עי באה"ק לשובבי"ם שתת"מ אות ה) מועיל כתענית.

לזאת, הדרך הנכון לומדי התורה הוא, שיקבלו על עצמם לכח"פ בימי השובבי"ם, ללימוד בכל יום שני דפים

התוכן

ביאת המשיח - בדור שפל דייקא

'גאר א נידrieg דור' / התחזוקות לדורות אחרונים / חז"ל ניבאו על עקבתו דמשיחא / סדר הגאולה - מanzi הבריאה / רק אחר החושך בא האור / סילוק שכינה - חלק מסדר הגאולה / ביאור הכתוב

שלא לדבר סרה אף על פחותים מישראל

נגד המדברים סרה על ישראל / אף על רשות אין קטORG / חירוף ישראל - סימן לביאת משיח / שלא ללקת בדרך טוענים זה / צדיקים לימדו זכות על כל / תוקף הצרות של בני דורנו / דרך הישר - לא להתחבר ולא לחurf / לבקש רחמים על בעלי עבירה / ביאור הכתוב

הנהגות לימי השובבי"ם

בענין התענית / עיקר התשובה - לימוד תורה / לימוד שני דפים

